

Historie Drmoulu a Tří Seker

Drmoul – historie v souvislostech

Drmoul a okolí bylo k Českému království připojeno za vlády Karla IV. Ves a území, které sahalo až po obě Hledsebe, bylo připsáno k tachovskému panství a chodské oblasti. V 15. století zde stál vodní hrádek a na něm sídlili rytíři z rodu Fraslů, kteří byli leníky i na nedalekém Boršegrýnu u Dolního Žandova.

V 16. století už patří Drmoul jiným pánům, pánům z Redwitz, kteří panství drželi několik generací. Ti budují malou, nejspíše dřevěnou tvrz na Panském vrchu. Důvodem bylo založení hospodářského a zemědělského sídla blízko důležitého zdroje financí, měděných dolů. Druhá tvrz stávala mezi rybníky na okraji dnešního Drmoulu. Za vodním příkopem a hradbou byla obytná budova, pivovar, stáje, stodoly a mlýn.

Po třicetileté válce získal Drmoul od tehdejších majitelů protestantského vyznání bavorský tajný rada z rodu Haimhausenů, jehož rod byl katolického vyznání. Tento rod držel Drmoul až do roku 1848, tedy kratší dobu, než jeho sousedé Metternichové, jimž patřila část Tří Seker.

V 17. století vyrostla nedaleko od Drmoulu hornická osada Cech sv. Víta, která fungovala díky hornictví přibližně 100 let. Pokusy o oživení hornictví se opakovaly ve dvacátých letech 20. století, kdy zde probíhaly geologické průzkumy uranových rud, ale bez výsledku, který by skončil těžbou. Uran byl v té době velice populární. Byl to nově objevený prvek, například jáchymovský uran byl přidáván při barvení skla, ale také do piva a lízátek.

Obec měla poměrně silnou židovskou komunitu. Židé přišli do Drmoulu díky jejich vyhnání z nedaleké Plané pomstychtivou paní, která za vyřčené slovo proti její osobě lstí zařídila vylákání židů z města. To se psal rok 1683. Po více než dvou stoletích židé odešli i z Drmoulu, důvodem byla Křišťálová noc, během níž byla místní synagoga vypálena. Po válce se žádný z židů zpět nevrátil.

Obyvatelé se v historii živilí původně zemědělstvím, poté přibývalo hornictví. Po jeho úpadku využili pracovní příležitosti v blízkých Mariánských Lázních a někteří zakládali vlastní živnosti. Dnes dojíždí většina obyvatel za prací do okolních měst.

Tří Sekery – historie v souvislostech

První doložená zmínka o Třech Sekerách je z roku 1529. Dle legendy našli toto místo na své cestě kupci podle blyštivých kamenů. Později, na počátku 16. století, zde opravdu probíhala těžba měděné rudy. Měď zde těžil místní pán Kašpar Pluh z Rabštejna. Byl to velice úspěšný šlechtic, kterému patřilo bečovské panství a okolní hornická města. Patřil mu také kynžvartský hrad a v zástavě měl i tachovské panství. Kašpar povolil horníkům vybudovat malou obec a hospodařit na místních pozemcích.

Na začátku 17. století získali kynžvartské panství Metternichové a ti přikoupili Malou a Velkou Hleďsebi a část Tří Seker, mimochodem tu, kde se těžila měď. Obec Tří Sekery je dodnes rozdělena hlavní silnicí. Část s kostelem patřila tachovskému panství, protější Metternichům. Ovšem v polovině 17. století rozhodl tehdejší pán tachovského panství o těžbě mědi v jeho části Seker a tak postupně vyrostly i obce Tachovská a Chodovská Huť.

Po třicetileté válce dochází k silnému pokatoličování a germanizaci místního obyvatelstva. Katolíci nejdříve chodívali do kostela sv. Mikuláše (za hranicemi v Bavorsku), protože trstěnický kostel, pod jehož farnost Tří Sekery spadaly, měl evangelického kazatele. Svolení ke stavbě vlastního kostela dostaly Sekery roku 1787.

Tachovské Sekery byly přibližně stejně velké jako Kynžvartské, ke kterým patřilo ještě Krásné. V každé části obce bylo na šedesát domů. Roku 1828 vznikla v Tachovských Sekerách trojtřídka. Na konci 19. století zde byla pošta, četnická stanice a stanice finanční správy. Tří Sekery se všemi místními částmi měly necelých 1600 obyvatel.

Živobyťi zde bylo velice chudé. Po ukončení hornické těžby v polovině 19. století zde byla bída, zemědělství na obživu nestačilo. Proto místní těžili dřevo a vyráběli knoflíky a dřevěné perly. V sezóně pracovali v Mariánských Lázních a přivydělávali si sběrem hub. Dostatek pracovní síly vedl k tomu, že zde byla postavena továrna, ve které později pan Engel se společníky vyráběli dřevěné hračky a postavičky.

Roku 1939 došlo k administrativnímu sloučení obou částí obce a vznikly jedny Tří Sekery. Po druhé světové válce bylo vysídleno 1200 německých obyvatel a roku 1964 měla obec díky reemigrantům 800 obyvatel. V okolních osadách Chodovská, Plánská a Tachovská Huť, které patřily a patří pod Tří Sekery, s ukončením těžby obyvatel značně ubylo. Dnes tu stojí jen několik domů, které slouží převážně k rekreaci, Plánská Huť zanikla a zbylé domy byly přičleněny k Chodovské Huti.

Praktické tipy

Zajímavosti o historii židovské komunity v Drmoulu zjistíte z informační tabule na návsi. V Drmoulu i ve Třech Sekerách najdete možnost občerstvení v restauraci. Na prohlídku obou obcí vám stačí několik minut.

On-line mapa zajímavostí z letáků Mariánskolázeňska zde: <https://mapy.cz/s/1gD5Y>

Zdroj: Archiv Mariánskolázeňska, www.obecdrmoul.cz, www.trisekery.cz

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

www.marianskolazensko.info

Projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.